

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 17.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5839** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение №272/14.2.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ревизионен акт №Р-22221718000240-091-001/20.11.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., в частта му, с която са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за отделните данъчни периоди от м. 06.2015 г. до м. 06.2016 г., м. 01.2017 г., м. 04.2017 г. и м. 05.2017 г. общо в размер на 81 640,31 лв. и лихви в размер на 21 332,55 лв.

Жалбоподателят твърди, че органите по приходите неправилно са тълкували определени факти. Налице са нарушения на процесуалните правила – не е налице ревизия по чл. 122 ДОПК. При всички доставчици е нарушена процедурата по чл. 32 ДОПК – не е завършена в цялост предвидената там процедура. Протоколите обр. Кд-73 не са били връчени, което навежда мисълта, че реално посещение не е било извършвано. При изпращане по пощата, ако съобщението се върне с отбелязване „непотърсен“ или „сменен адрес“, не е налице редовно връчване. Не е спазено изискването връчването да се извърши по ел.път. Отказано е приспадане на данъчен кредит единствено поради съмнения за липса на реални доставки, подкрепени единствено с косвен и доказателства. Жалбоподателят е представил първични счетоводни документи, отразени и в счетоводствата на жалбоподателя и

доставчиците. Няма изискване за реалност на доставките. Получателят на доставка е обвързан само от действията на прекия си доставчик. Ако не е получил предмета на предходните доставки, то не би могъл да осъществи доставки на последващите доставчици. Налице са доказателства, че част от доставчиците разполагат с кадрова обезпеченост. Игнорирани са доказателства за извършени плащания в брой. Това, че липсва регистрация на касов апарат на някои от доставчиците или евентуално неотчитане на оборота не може да доведе до неблагоприятни последици за жалбоподателя. Деянията, съставляващи административни нарушения, не могат да рефлектират върху правната сфера на други субекти. Оспорва квалификацията „рискови доставчици“. Не са представени доказателства за твърдения за извършване на данъчни измами. Правото на данъчен кредит следва да се признае само въз основа на фактурата. Позовава се на практика на съда на Европейския съюз.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разности.

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

По същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила:

При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Неоснователни са твърденията в жалбата за допуснати процесуални нарушения при връчване ИПДПОЗЛ на доставчиците на жалбоподателя. Фактическите му твърдения не съответстват на установеното по делото. Единствено на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, а на останалите доставчици /с изключение на [фирма] , на което дружество искането е връчено на упълномощено лице/ исканията са връчени по електронен път на декларирания от тях електронен адрес [електронна поща], който е декларираният адрес и за [фирма] /а също и на жалбоподателя/. На [фирма] е връчено на ел.адрес [електронна поща]. Видно от приложените към административната преписка доказателства, връчването по чл. 32 от ДОПК е станало при стриктно спазване на законовата процедура и документирането ѝ.

Относно приложението на материалния закон.

По фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221718000240-020-001 от 12.01.2018

г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 26.01.2018 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.06.2015 г. до 30.11.2017 г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №22221718000240-092-001 от 22.08.2018 г., връчен на електронния адрес на дружеството на 11.09.2018 г. Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221718000240-091-001 от 20.11.2018 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., възложил ревизията и от М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 11.12.2018 г. Органите по приходите са установили данък за внасяне и лихви в общ размер на 103 839,43 лв. Допълнително установените задължения произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставки на услуги от посочените по-горе доставчици в общ размер на 81 640,31 лв. по фактури, издадени от следните доставчици:

- непризнат кредит в размер на 7 500,00 лв. за данъчен период м. 04.2017 г. по 5 фактури с предмет услуги, издадени от [фирма];
  - непризнат кредит в размер на 5 000,00 лв. за данъчен период м. 01.2017 г. по 2 фактури с предмет услуги по договор, издадени от [фирма];
  - непризнат кредит в размер на 4 050,00 лв. за данъчен период м. 05.2017 г. по фактура, издадена от [фирма];
  - непризнат кредит в размер на 34 340,00 лв. за данъчни периоди м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2015 г., м. 01 и м. 02.2016 г., по 17 фактури с предмет консултации по договор, издадени от [фирма];
  - непризнат кредит в размер на 30 750,31 лв. за данъчни периоди м. 03, м. 04, м. 05 и м. 06.2016 г. по 19 фактури с предмет – плащане по договор, издадени от [фирма].
- За невнесения в срок данък са начислени лихви в размер на 21 332,55 лв.

Според представените писмени обяснения от ревизираното лице дейността на жалбоподателя е техническо обслужване и ремонт на автомобили. В хода на ревизията е установено, че във връзка със спорните доставки от страна на жалбоподателя са представени единствено фактури и счетоводни регистри.

С цел установяване на факти от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на задълженото лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-222206180000240-040-001 от 22.01.2018 г. Изискана е за проверка счетоводната и търговска документация на дружеството, включително договори, протоколи, банкови документи и други доказателства, които имат отношение към доставките, получени и извършени от жалбоподателя. Изискани са данни за вида на търговската дейност и обекта, от който се извършва. В отговор от ревизираното лице са представени част от исканите документи.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са направени насрещни проверки на контрагентите на жалбоподателя - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Изискани са счетоводни и търговски документи и доказателства за реалност на фактурираните доставки. С цел връчване на исканията и проверка на документацията са посетени адресите за кореспонденция на доставчиците. Констатирано е, че на тези адреси не се намират офиси на процесните дружества, нито техни представители или

пълномощници. Изготвените ИПДПОЗЛ до [фирма], [фирма] и [фирма] са връчени по електронен път по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Искането до [фирма] е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК чрез прилагане към досието. В указаните срокове исканите документи и доказателства не са представени. До [фирма] след започнала процедура за връчване по чл. 32 от ДОПК искането е връчено на упълномощено лице. В отговор проверяваното лице по електронен път е представило копие на спорната фактура и хронологични справки на счетоводни сметки от групи 20, 40, 41, 60 и 70 за периоди 01.01.2017 г. и 21.12.2017 г. При направена служебна справка в информационната система на НАП е установено, че описаните по-горе доставчици са регистрирани по ЗДДС от страна на приходната администрация на основание чл. 176 от ЗДДС. Спорните фактури са включени в дневниците за продажби за ревизираните периоди.

Относно наетите в дружества лица е установено следното: Наетите в [фирма] лица са две, на длъжности барман и сервитьор, а декларираната икономическа дейност е дейност на ресторанти и заведения за бързо хранене. В [фирма] и [фирма] има наети само по едно лице на длъжности технолог и координатор, а декларираната икономическа дейност е производство на други текстилни изделия и творческа дейност в областта на литературата. Наетите 22 лица в [фирма] са на длъжности - продавач улична сергия, чистач-хигиенист, помощник кухня, обслужващ на шанд кафетерия, главен готвач, готвач, помощник готвач, сервитьор, барман, отговорник търговска зала с декларирана икономическа дейност – други дейности по приготвяне и доставяне на храна. За наетите в [фирма] девет лица е установено, че са на длъжности - крояч, шофьор, ръководител транспорт, шивач и секретар, при декларирана икономическа дейност търговско посредничество с текстил, облекло и обувки.

При така установената фактическа обстановка органите по приходите са приели, че не е доказано реалното изпълнение на доставките, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от с. з. са отказали правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 81 640,31 лв. по фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици.

Съдът, като взе предвид установеното, въз основа на събраните доказателства, намира, следното.

Жалбоподателят претендира право на приспадане на данъчен кредит въз основа на фактури, в които е обективизирано изявление за извършване на доставка, без от тях да може да се направи извод за конкретния ѝ предмет. Предметът на доставките по издадените от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] фактури са „услуги“, „плащане по договор“ и „консултации по договор“. За установяване на доставката са представени единствено фактурите и счетоводни справки от счетоводството на ревизираното лице и на част от доставчиците. От страна на [фирма] в писмени обяснения не е конкретизиран предметът на доставките.

Следователно, по отношение на фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] липсва и предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, задължаваща претендиращото данъчен кредит лице да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискването на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС. И по-специално, съгласно чл. 114, ал. 1 т. 9 от ЗДДС -във фактурата да се посочва видът на услугата. По силата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, липсата на данъчен документ, съставен в съответствие с разпоредбата на чл. 114 от ЗДДС, възпрепятства надлежното

упражняване на правото на данъчен кредит. В този смисъл са и мотивите на решение №6075 от 16.05.2017 г., постановено по адм. дело №3246/2016 г. и решение №8235 от 27.06.2017 г., постановено по адм. дело №6211/2016 г. по описа на ВАС.

Пред настоящия състав са представени два договора за поръчка, наименовани договор за ушиване на затворени тенти от 25.1.2017 г. и от 7.3.2017 г., сключени съответно с доставчиците [фирма] и [фирма], приемо-предавателни протоколи, целящи да удостоверят приемане на поръчаното и изработеното.

От заключението по ССЕ се установява, че всички процесни фактури са отразени в счетоводствата на доставчиците и получателя-жалбоподател. Същевременно обаче вещото лице на може да даде категоричен отговор дали реално са извършени разплащания по фактурите, доколкото от една страна има отразяване, че по част от тях е осчетоводено плащане в брой /по сметка 501 „Каса“, а по друга част – по сметка 401 „Доставчици“. Не са представени доказателства /банкови извлечения или други – разходни ордери напр./, от които да се установи извършване на реално плащане.

Не са представени други договори относно евентуалния предмет на доставки по останалите фактури, като не се установява предметът по доставките да е използван в дейността на жалбоподателя.

Предвид така установеното и при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, вкл. и новопредставените, съдът намира, че не може да се направи извод за наличие на действително извършени доставки по отношение на жалбоподателя, от процесните доставчици. Като бе посочено, не се установява какъв е предметът на процесните доставки по част от фактурите. По отношение на двата от доставчиците се представиха доказателства в тази насока, но съдът намира, че не са достатъчни за да се направят изводи в тази насока. Аргумент в подкрепа на тези изводи е това, че не се установява реално плащане по двата договора.

По отношение на кадровата обезпеченост. Както бе посочено по-горе, [фирма] и [фирма] имат наети само по едно лице на длъжности технолог и координатор. За наетите в [фирма] девет лица е установено, че са на длъжности - крояч, шофьор, ръководител транспорт, шивач и секретар, при декларирана икономическа дейност търговско посредничество с текстил, облекло и обувки. На следващо място, електронният адрес [електронна поща](#) е декларираният адрес за всички доставчици, както и на жалбоподателя.

Макар на всички доставчици да са връчени редовно ИПДПОЗЛ, същите не са представили преки доказателства, от които да се установи предметът на доставките. Преките доставчици на жалбоподателя са служебно deregистрирани при наличие на установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС – невъзможност да бъдат намерени на декларираните адреси за кореспонденция, системно неизпълнение разпоредбите на ЗДДС и др.

Действително, при извършените проверки в информационната система на НАП относно регистрирани трудови договори, деклариран от дружествата предмет на дейност, наличие на търговски обекти за осъществяване на дейността, както и на данните, декларирани в дневниците за покупки и продажби е установено, че дружествата са декларирали трудови договори за изпълнение на дейности като готвач, барман, сервитьор, продавач, крояч, шивач, технолог, координатор, отговорник търговска зала и др., при декларирана независима икономическа дейност – дейност по ресторанти и заведения за бързо хранене, производство на текстилни изделия, творческа дейност в областта на литературата, дейности по приготвяне и доставяне на

храна, търговско посредничество с текстил, облекло и обувки. Тези обстоятелства обаче не биха могли да послужат при преценка относно кадровата обезпеченост на спорните доставчици доколкото, видно от гореизложеното, не може да се направи извод какви точно услуги се твърди, че са извършили спрямо ревизираното лице; липсват доказателства за извършено реално плащане.

С оглед изложеното следва да се направи извод, че не са налице доказателства в подкрепа на извода, че е доказано извършването на доставка на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по спорните фактури, издадени от горепосочените доставчици. Ето защо и съдът намира, че жалбата е неоснователна. Решението на ответника е правилно и законосъобразно.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т.5 от Наредбата за адвокатските възнаграждения следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение №272/14.2.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ревизионен акт №Р-22221718000240-091-001/20.11.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., в частта му, с която са установени задължения по *Закона за данък върху добавената стойност* за данъчни периоди от м. 06.2015 г. до м. 06.2016 г., м. 01.2017 г., м. 04.2017 г. и м. 05.2017 г. общо в размер на 81 640,31 лв. и лихви в размер на 21 332,55 лв.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 3560 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: